

וְהַגִּדְתָּ לְבְנֶךָ

יושב לו שמואל על ברךיו של אבא ומקשיב, כי אבא מספר ומספר, ושמואל אוהב לשמע. אין זו הפעם הראשונה שהוא שומע את ספור יציאת מצרים, ובכל פעם מחדש מענין הספור ומרתק. "קשה היתה העבודה במצרים", נשמע קולו של אבא, "מידי פעם חדש פרעה את גזרותיו והכביד ידו על בני ישראל.

עלתה תפלתם לשמים. שלח להם ה' את משה רבנו שיוציאם מארץ מצרים.

"אבא, רוצה אני לומר מהן עשר המכות שהעניש ה' בהן את המצרים", מבקש שמואל.

וכבר הוא מונה אחת אחת:

דם, צפרדע... עד בכורות.

"יפה אמרת, בני", מלטף אבא את שמואל וממשיך בספורו.

"נחפז העם לצאת ממצרים. בנסים גדולים גאלם ה' והביאם אל ים סוף".

"ושם... ושם..." מתרגש שמואל, "ושם... הכה משה במטה, והים נבקע לשנים. ובני ישראל עברו בתוכו ביבשה".

"אכן, ואכן, שמואל, בנס גדול עבר העם את ים סוף, והמצרים, שרדפו אחריהם טבעו בו, ועל כן שרו משה ובני ישראל שירת תודה לה".

חיד שמואל אל אביו ואמר: "גם בשנה הבאה תספר לי את הספור הזה, נכון אבא?!"

פיצד קראתי?